

РЕШЕНИЕ

№ 2607

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11154** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 76, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/. Производството е образувано по жалба, депозирана от УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ ООД, представлявана от Й. Л. П., в качеството си на Управител, чрез процесуалният си представител С. Д. против Заповед за налагане на санкции № РД 12-263 от 31. 10. 2023г. на и.д. Директор на СЗОК, с която за нарушение на изискванията чл.291, ал.6 от Н. за медицински дейности за 2020 – 2022г. и чл.55,ал.2,т.3 от ЗЗО и на основание чл. 414, ал. 3 от Националния рамков договор за медицински дейности за 2020-2022 г. е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер от 500 лева. В жалбата се иска отмяна на заповедта за налагане на финансова санкция, като се развиват твърдения за недоказаност на нарушението, липса на мотиви в обжалвания административен акт относно тежестта на нарушението и необходимостта от налагане на максималния размер на санкцията. Сочат се множество нарушения на процесуалните правила, а именно не е взето предвид и не е разгледано постъпило възражение по системата за сигурно електронно връчване. Твърди се, че възражението е подадено на 25.08.2023 в 14:51:24 ч., а същото е получено, тоест отворено от служител на 20.09.2023г. на 14:59:48 ч.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично, процесуалният представител ю.к. С. Д. поддържа жалбата и допълва, че подаденото в срок възражение не е разгледано, с което е допуснато нарушение на изискванията на ЗЗО. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, представляван от гл. юрисконсулт Н., оспорва жалбата и моли съда да потвърди издадената заповед. В писмени бележки по делото се излагат подробни доводи относно законосъобразността на процесната заповед и липсата на сочените от жалбоподател процесуални пороци, като изрично се посочва, че нарушението е доказано по безспорен начин.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е лечебно заведение по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/, което е изпълнител по договор № 22-3981/2020 г., сключен с НЗОК, за оказване на специализирана болнична медицинска помощ на територията на РЗОК – Столична .

Със Заповед № РД-18-927/15.08.2023 г. на и.д. директор на СЗОК на основание чл. 72, ал. 2 ЗЗО и чл. 11 от Инструкция № РД-16-26/19.05.2021 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2 - ал. 8 ЗЗО, & 10 на Национален рамков договор за медицинска дейност № РД-НС-01-4/23.12.2019 г. за 2020-2022 г. , било наредено извършването на тематична , извънпланова проверка с обект на проверка - жалбоподателят в настоящото производство УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ ООД. Със заповедта за проверяващи били определени експерти, длъжностни лица – служители на СЗОК и ДКБМП. Като определена задача било посочено по справка от отдел ДКБМП при СЗОК за дейност месец юли 2023г. , контрол по изпълнение на сключения от жалбоподателя договор с НЗОК по чл.333, ал.2 Н. и проверка по сигнал от М. Н. С.. С посочената заповед е определен срок за извършване на проверката 15.08.2023г. до 25.08.2023г. Заповед № РД-25-100/02.02.2023 г. на управителя на НЗОК е връчена на управителя на лечебното заведение на 15.08.2023г. На 24.08.2023г. е съставен протокол № РД-18-927-1 /24.08.2023г. за установяване на нарушения при извършената проверка. В т.3 от протокола е констатирано нарушение на чл.291,ал.6 от Н. за МД 2020 – 2022 г. , във вр.чл.55,ал.2,т.3 от ЗЗО. Той е връчен на управителя на УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ ООД д-р Й. Л. П. - на 24.08.2023г.

Дружеството е подало възражение срещу направените в протокол № РД-18-927-1 /24.08.2023г. констатации по Системата за сигурно електронно връчване. Възражението е подадено на 25.08.2023 в 14:51:24 ч.

Предвид така развилата се административна процедура, Е. В., действаща в качеството си на и.д. директор на СЗОК, възприела отразените в протокола констатации и на основание чл. 414, ал. 3 от Националния рамков договор за медицински дейности за 2020-2022 г. е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер от 500 лева. В обстоятелствената част на оспорения акт се посочва, че в законоустановения срок не е постъпило писмено възражение от представляващия лечебното заведение. При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи: Съгласно чл. 168, във вр. с чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само с тези, посочени от оспорващия.

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно текста на чл. 76, ал. 3 от ЗЗО и чл. 432, ал. 3 от Н. № РД-НС-01-4 от 23.12.2019 г. за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2020-2022. Същата се явява санкциониращият акт, който е издаден от оправомощения за това орган след установени нарушения при извършена по реда чл. 74 от ЗЗО и на Глава двадесета от Н. № РД-НС-01-4 от 23.12.2019 г. за медицинските дейности за 2020-2022 проверка по изпълнение на договор, сключен с И.. В тази връзка изцяло е спазена разписаната в закона и Н. 2020-2022 процедура – издадена е заповед от управителя на НЗОК, с която е наредено извършването на проверка на И., която отговаря на изискванията на чл. 396, ал. 1 от Н. 2020-2022; за извършената проверка и установените нарушения, контролните органи са съставили протокол, който отговаря на изискванията на чл. 401, ал. 1 от Н. 2020-2021, като екземпляр от него е връчен на проверяваното лице, с което е спазено и изискването на ал. 2 на чл. 401 от Н. 2020-2021. В хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, налагащи отмяната на оспорената заповед. Процедурата за извършване на контрол за изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК – контролбори, при спазване на изискванията на Глава втора, раздел X от ЗЗО и Н. за болнични дейности. В случая всички разписани правила за извършване на проверката са спазени. Издадена е заповед за възлагане на проверката от компетентния орган, съгласно чл. 72, ал. 3 от ЗЗО. Съставен е протокол за извършената проверка с изложени констатации. На проверявания е предоставена възможност да упражни правото си по чл. 74, ал. 4 ЗЗО, от което същият се е възползвал. Същевременно съдът счита, че оспорената заповед е издадена в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, досежно изискването за посочване на фактически основания за издаване на акта. Съгласно чл. 74, ал. 4 от ЗЗО, лицето – обект на проверката, има право да даде писмено становище пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК, с когото е сключило договор, по направените от длъжностното лице по ал. 3 констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола. В случая констатациите, отразени в Протокола за проверка, са оспорени от жалбоподателя, като е депозирано писмено възражение. Жалбоподателят законосъобразно и в рамките на предвидения срок е подал възражение по Системата за сигурно електронно връчване. Възражението е подадено на 25.08.2023 в 14:51:24 ч., а същото е получено, тоест отворено от служител на 20.09.2023г. на 14:59:48 ч. По възражението не е взето отношение, а в оспорената заповед изрично е отразено, че такава не е постъпило. Жалбоподателят е представил надлежно писмено доказателство за изпращане на възражение /л.11 от делото/. Съгласно изискванията на чл.32 ал.1 от Закона за електронното управление «Електронното изявление се смята за получено от доставчика на електронни административни услуги с постъпването му в неговата информационна система, Системата за сигурно електронно връчване или в друга система по ред, определен с наредбата по чл. 12. ал. 4 - „ако електронното изявление постъпва в повече от една от системите по предходното изречение, времето на получаването на електронното изявление е времето на получаване в първата система.“ Предвид това лечебното заведение изцяло е спазило изискванията на закона и е подало възражението в срок до компетентен държавен орган, който би следвало да

го разгледа. Процедурата по чл.74, чл.75 и чл.76 от ЗЗО, визира установени от контролния орган по чл.72, ал.2 от ЗЗО нарушения по чл.73, ал.1 от ЗЗО. Същата може да завърши с налагане на санкция, която се определя със заповед на директора на СЗОК. В нея е предвидена и възможност за произнасяне на Арбитражната комисия, състояща се от представители на здравната каса и на съсловните организации. Посочено е, че при липсата на становище от проверяваното лице с възражения срещу протокола, в който са установени нарушенията, директорът издава заповед за налагане на санкция / чл.74, ал.5 от ЗЗО/. При наличието на становище от проверяваното лице с възражения срещу протокола, в който са установени нарушенията, становището се разглежда от Арбитражната комисия, като при потвърждаване на констатациите, директорът издава заповед за налагане на санкция / чл.76, ал.1 от ЗЗО/. В разпоредбата на чл.76, ал.3 от ЗЗО е предвидено, че ако Арбитражната комисия не се произнесе с решение в предвидения срок или не стигне до решение поради равен брой гласове, тогава директорът на СЗОК може да наложи санкция, като издаде „мотивирана заповед“, което обръща внимание върху обстоятелството, че директорът следва да изложи собствени мотиви, като за такива не могат да му послужат наличните в административната преписка, вкл. и тези, изложени в решението на Арбитражната комисия. Следователно тази процедура завършва с административен акт, наречен „заповед“, която подлежи на оспорване по реда на АПК, съгласно чл.76, ал.5 от АПК. Тази процедура, вкл. и участието на Арбитражната комисия, е предвидено при наличието на установени нарушения, за които следва и се налага санкция със заповед на директора на СЗОК. Нормативната уредба придава съществено значение на наличието на подадени в срока по чл. 74. ал. 4 от ЗЗО възражения срещу констатациите в протокола по чл. 74, ал. 3 от ЗЗО . Съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗЗО в случаите, когато тези констатации са оспорени от лечебното заведение - обект на проверката, директорът на РЗОК не пристъпва към издаването на заповед за налагане на санкции, а е длъжен да изпрати спора за разрешаване от Арбитражна комисия, чийто състав следва да се определи при спазване на изискванията на чл. 75, ал. 2, 3 и 4 от ЗЗО. Съгласно чл. 76, ал. 1 вр. ал. 2 от ЗЗО едва след потвърждаване от Арбитражната комисия на констатациите на длъжностното лице по чл. 72, аз. 2, директорът на РЗОК прилага санкциите, предвидени в договора между РЗОК и изпълнителя на медицинска или дентална помощ, като в този случай той действа изцяло в условия на обвързана компетентност. При условията на оперативна самостоятелност директора на РЗОК може да наложи санкциите в случаите, при които Арбитражната комисия не се произнесе с решение в срока по чл. 75, ал. 7 или при произнасянето ѝ се получат равен брой гласове, поради което няма прието решение, както и когато съответните районни колегии на съсловните организации на лекарите не са посочили свои представители в сроковете по чл. 75. ал. 6 от ЗЗО за създаване на арбитражната комисия - в този смисъл са чл. 76, ал. 3 и 4 от ЗЗО. При всички положения обаче при наличието на подадено в срока по чл. 74, ал. 4 от ЗЗО оспорване на констатациите в протокола по чл. 74, ал. 3 от ЗЗО административният орган не разполага с възможността направо да пристъпи към издаване на заповедта за налагане на санкции, а задължително трябва да отнесе спора до Арбитражна комисия, защото правото му. ръководейки се от констатациите в протокола, изцяло сам да прецени има ли основание за налагане на предвидената в ЗЗО и в Н. санкция за нарушението, се поражда единствено при наличието на някоя от изчерпателно уредените от законодателя хипотези на чл. 76, ал. 3 и 4 от ЗЗО. В конкретната хипотеза

административният орган необосновано и незаконосъобразно е издал Заповед за налагане на санкции и като резултат е постановил незаконосъобразен административен акт.

Вместо да обсъди възраженията на лечебното заведение , да създаде Арбитражната комисия и да изложи мотиви защо не приема тези възражения, административният орган се е задоволил да преповтори констатациите, обективирани в протокола за проверка, без да изложи конкретни съображения по направените от лечебното заведение възражения. Действително мотивите на административния акт могат да се съдържат било в самия акт, било отделно и в друг акт, съставен в процедурата по издаването на крайния акт, и на който административният орган изрично се позовава. Процесният случай обаче не е такъв, тъй като мотивите, съдържащи се в протокола от проверката, са оспорени от жалбоподателя и не е спазена предвидената в 330 процедура по разглеждане на направените възражения.

Това е съществено нарушение на административнопроизводствените правила, опорочаващо в значителна степен оспорения административен акт и основание за неговата незаконосъобразност. Предвид изложеното съдът приема, че процесната заповед е издадена в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Допуснатото нарушение на процесуалните правила е от вида на съществените такива, което обуславя отмяната на издадената Заповед за налагане на санкции.

За пълнота и като илюстрация на последиците от нарушената процедура , следва да се посочи , че в издадената Заповед за налагане на санкции касаещи З. М. С. е ИЗ 8819/2023 не са изложени мотиви защо е прието , че проведеното лечение на пациентката изцяло отговаря на изискванията на предвидени в алгоритъма на клиничната пътека.

От приложената фактура № [ЕГН] от 06.03,2023г и касов бон от същата дата е видно, че пациентката г-жа М. С. е заплатила проведения преглед и медицинска консултация в 08:48:52 часа, тоест самия преглед е осъществен и заплатен преди лицето да бъде хоспитализирано по съответната клинична пътека в лечебното заведение. Видно от приложената медицинска документация и от съставения протокол лицето е хоспитализирано на 06.03.2023г. от 09:45 часа. В издадения амбулаторен лист №51/6.03.2024г. за извършена консултация на пациентката от д-р К. Т. е посочен час 11.37 . Твърдението на жалбоподателя е , че е допусната техническа грешка заради проблем в системата. В оспорената заповед е прието , че прегледа е извършен след хоспитализация на пациентката , но не са изложени мотиви защо е направен този извод и е игнорирано представеното доказателства – фактура и касов бон към нея с час на издаване 08:48:52 часа.

По разноските

По делото е направено искане от страна на жалбоподателя в процеса за присъждане на направените съдебно-деловодни разноски по представен списък на разноските. Като съобрази изхода на спора пред настоящата инстанция и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 50 лева държавна такса и 200 лева юрисконсултско възнаграждение.

По изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ ООД , ЕИК[ЕИК] , представлявана от Й. Л. П., в качеството си на Управител, против Заповед за налагане на санкции № РД 12-263 от 31. 10. 2023г. на и.д. Директор на СЗОК , с която за нарушение на изискванията чл.291, ал.6 от Н. за медицински дейности за 2020 – 2022г. и чл.55,ал.2,т.3 от ЗЗО и на основание чл. 414, ал. 3 от Националния рамков договор за медицински дейности за 2020-2022 г. е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер от 500 лева.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса - С. да заплати на УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявана от Й. Л. П., в качеството си на Управител , сумата от 250. 00 (двеста и петдесет) лева, съставляваща размера на направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: